

КЛАСИЧНИЙ ПРИВАТНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

ПУТЬКАЛЕЦЬ ЛЮДМИЛА АНАТОЛІВНА

УДК 070:075.2](477)(043.3)

**АНАЛІТИЧНО-ПУБЛІЦИСТИЧНІ ПРОГРАМИ РЕГІОНАЛЬНОГО
ТЕЛЕБАЧЕННЯ УКРАЇНИ**

27.00.04 – теорія та історія журналістики

АВТОРЕФЕРАТ

дисертації на здобуття наукового ступеня
кандидата наук із соціальних комунікацій

Запоріжжя – 2020

Дисертацією є рукопис.

Роботу виконано у Львівському національному університеті імені Івана Франка.

Науковий керівник – доктор історичних наук, професор
КРУПСЬКИЙ Іван Васильович,
Львівський національний університет
імені Івана Франка,
декан факультету журналістики.

Офіційні опоненти: доктор наук із соціальних комунікацій, професор
ПЕНЧУК Інна Леонідівна,
Класичний приватний університет,
завідувач кафедри журналістики
та української філології;

кандидат наук із соціальних комунікацій
КИЯШКО Юлія Павлівна,
Університет державної фіскальної служби України,
доцент кафедри журналістики,
української словесності та культури.

Захист відбудеться «18» грудня 2020 р. о 12⁰⁰ годині на засіданні спеціалізованої вченої ради К 17.127.05 Класичного приватного університету за адресою: 69902, м. Запоріжжя, вул. Жуковського, 70б.

З дисертацією можна ознайомитися у Науковій бібліотеці Класичного приватного університету за адресою: 69902, м. Запоріжжя, вул. Жуковського, 70б.

Автореферат розісланий «18» листопада 2020 р.

Вчений секретар
спеціалізованої вченої ради

С. В. Белькова

ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА РОБОТИ

Обґрунтування вибору теми дослідження. Понад два десятки років роль потужного суб'єкта в інформаційному просторі України виконувало державне телебачення. Це один із засобів масової інформації, що здобув довіру аудиторії завдяки поширенню офіційної інформації. Однак з часом державне мовлення перетворилося на рупор влади. В ефірі регіональних державних телеканалів переважали програми провладного змісту. Крім того, державні телеканали значно поступалися комерційним за якістю зображення, а інколи – і за змістом.

Після Революції Гідності в Україні загострилося питання щодо створення суспільного мовлення, пріоритетом якого стали б інтереси громадськості. Перші кроки в реалізації телевізійної реформи розпочалися у 2014 р. А в 2017 р. запрацювала ПАТ «НСТУ» як правонаступниця державних телерадіокомпаній. Серед основних засад цього мовника – захист прав і свобод громадян України, забезпечення суспільства достовірною збалансованою інформацією, розвиток громадянської відповідальності, підвищення рівня суспільної довіри. Проведення телевізійної реформи необхідне, оскільки в Україні існує потреба в незалежному, політично незаангажованому ЗМІ. Очікує на становлення суспільного мовлення в Україні й Європа. Згідно з резолюцією ПАРЄ № 1466 (2005), до обов'язків України як члена Ради Європи в інформаційній сфері належить забезпечення ефективної діяльності суспільного мовлення, пріоритетом у роботі якого є виробництво якісного контенту, зокрема аналітично-публіцистичних програм.

Специфіка функціонування телевізійного мовлення вивчалася у працях В. Гоян, О. Гояна, З. Дмитровського, І. Зацепіної, А. Капелюшного, В. Лизанчука, І. Мащенко, М. Стівенса, О. Шереля, А. Яковця. Окремі аспекти діяльності регіонального мовлення стали предметом наукових пошуків В. Бабенко, О. Білоус, Ю. Костюка, В. Миронченка, М. Нагорняк, І. Пенчук. Питанням аналітично-публіцистичного мовлення приділяли увагу О. Білоус, Н. Островська, А. Яковець. Розвиток суспільного мовлення в Україні вивчають українські та зарубіжні дослідники О. Гресько, Б. Еріксен, О. Джолос, С. Гнатюк, Т. Трачук, Т. Чепурняк, Т. Шевченко. Втім, увагою науковців найменш охоплена проблема виробництва аналітично-публіцистичних програм під час телевізійної реформи – реорганізації державного і створення суспільного телебачення. Реформа ускладнюється економічною нестабільністю України, інформаційно-психологічною агресією Росії проти нашої держави та реальними військовими діями. Отже, без ґрунтовних досліджень аналітично-публіцистичного контенту регіонального телебачення неможлива соціокультурна інтерпретація всіх реалій телевізійної журналістики, а відтак – об'єктивне уявлення про її функціонування під час складних суспільно-політичних процесів ХХІ ст.

Зв'язок роботи з науковими програмами, планами, темами.

Дисертацію виконано в межах науково-дослідних тем факультету журналістики Львівського національного університету ім. Івана Франка «Електронні засоби масової інформації України: історичний досвід, сучасний стан, перспективи» (номер державної реєстрації 0108U006464); «Гуманістичні засади діяльності електронних ЗМІ в утвердженні українського національного інформаційного простору» (номер державної реєстрації 0112U003255); «Ефірне мовлення у вимірах синергетичної сутності: теоретичні засади і практика» (номер державної реєстрації 0110U001363). Внесок здобувачки полягає в розробці концепції аналітично-публіцистичних програм для регіонального телебачення, відстеженні змін у контенті обласних мовників під час телевізійної реформи, а також важливих суспільно-політичних процесів – Євромайдану, Революції Гідності, антитерористичної операції.

Мета і завдання дослідження. *Мета дослідження* – з'ясувати характеристики аналітично-публіцистичних програм регіонального телебачення України та визначити динаміку показників якості контенту в результаті проведення телевізійної реформи.

Для досягнення зазначеної мети поставлено такі *завдання*:

– з'ясувати стан наукової розробки проблеми розвитку аналітично-публіцистичного телевізійного мовлення в Україні;

– простежити історію становлення телевізійних компаній у регіонах України;

– визначити правові та організаційні аспекти, які зумовлюють діяльність регіонального телебачення;

– встановити типологічні ознаки аналітично-публіцистичних програм регіонального телебачення;

– з'ясувати характеристики аналітично-публіцистичних програм регіонального державного телебачення України на прикладах Тернопільської ОДТРК;

– визначити динаміку показників якості інформаційної продукції та дотримання журналістських стандартів у результаті проведення телевізійної реформи;

– обґрунтувати завдання регіонального телебачення в умовах інформаційно-психологічної війни Російської Федерації проти України.

Об'єкт дослідження – аналітично-публіцистичні програми регіонального телебачення України.

Предмет дослідження – жанрово-тематичні, композиційно-змістові, організаційні, історико-політичні аспекти створення аналітично-публіцистичних програм на регіональному телебаченні України.

Хронологічні межі дослідження. Простежено розвиток регіонального телевізійного мовлення України в 2010–2020 рр. Нижня хронологічна межа зумовлена переходом регіонального телемовлення в цифровий формат і

впровадженням цілодобового мовлення в обласних державних телерадіокомпаніях. Протягом 2014–2017 рр. контент регіонального телебачення зазнав змін під впливом Євромайдану, Революції Гідності, російсько-української війни, а також телевізійної реформи, яка полягала в реорганізації державного телебачення у суспільне мовлення. Верхня хронологічна межа окреслена 2020 р. з метою аналізу результатів телевізійної реформи в контексті аналітично-публіцистичного мовлення.

Методи дослідження. У дисертації для досягнення мети й виконання поставлених завдань використано такі методи: *загальнонаукові: аналіз наукової літератури* – для формування теоретико-методологічної бази дослідження аналітично-публіцистичного мовлення на регіональному рівні телебачення (підрозділ 1.1); *порівняльно-історичний* – для визначення основних етапів становлення регіонального телебачення України; шляхом порівняння виявлено загальне в історії телевізійного мовлення, проаналізовано різні періоди в його розвитку (розділ 2); *типологічний аналіз* – для встановлення типологічних ознак аналітично-публіцистичних програм (підрозділ 3.1, підрозділ 3.2); *метод спостереження* – для визначення характеристик аналітично-публіцистичних програм, які вироблялися на регіональному телебаченні України з 2010 до 2020 року (підрозділи 3.3, 4.2, 4.3, 4.5); *метод систематизації* – для з'ясування правових умов, які зумовлювали розвиток регіонального телевізійного мовлення (розділ 2, підрозділи 4.1, 4.5); *узагальнення* – для формування концепції аналітично-публіцистичної телевізійної програми (підрозділ 3.2); *індукція, дедукція* – для обґрунтування висновків, зіставлення їх з уже встановленими науковими фактами; *спеціальні: контент-аналіз* – для встановлення якості аналітично-публіцистичних програм регіонального телебачення України та їх відповідності журналістським стандартам (підрозділи 4.5, 4.2); *моделювання* – для аналізу концепцій суспільного мовлення, які реалізуються в європейських країнах (підрозділи 1.1, 4.1).

Наукова новизна одержаних результатів виявляється в обґрунтуванні теоретичних основ та наданні практичних рекомендацій щодо визначення напрямів розвитку аналітично-публіцистичного мовлення на регіональному телебаченні України. Результати дослідження, що мають елементи новизни, полягають у такому:

вперше:

– встановлено, що аналітично-публіцистичні програми в щоденному ефірі (07.00–23.00) регіонального державного телебачення України від 2010 до 2015 р. практикувалися на рівні 15–18%, решту ефіру займала продукція інформаційного та інформаційно-розважального характеру. Після телевізійної реформи 2018 р. частка аналітично-публіцистичного контенту на регіональному рівні суспільного телебачення знизилася до 12%, понад 60% ефірного часу відводиться інформаційно-аналітичними передачам, 28% – інформаційно-розважальним;

– визначено, що під час Євромайдану та Революції Гідності частка матеріалів на суспільно-політичну тематику в ефірі Тернопільського телебачення збільшилася на 35%. Тенденція збереглася і після реорганізації державного телемовлення в суспільне. У 2017–2019 рр. суспільно-політичній тематиці було приділено більше половини власного контенту регіональних філій;

– встановлено, що протягом 2019–2020 рр. регіональні журналісти суспільного мовлення найбільш ретельно дотримувалися стандарту точності, оперативності, збалансованості, але порушували стандарти повноти інформації (10%) та відокремлення фактів від коментарів (4%);

удосконалено:

– сутнісні ознаки поняття «аналітично-публіцистичне мовлення», що означає створення телевізійного контенту, в якому аналізуються факти, тенденції, представляються різні точки зору, думки. Такі програми передбачають аргументований і збалансований аналіз подій. А їхніми визначальними характеристиками є гострота, дискусійність, наявність аналізу, збалансованість;

– функціональні можливості та завдання регіонального телевізійного мовлення в умовах складних суспільно-політичних процесів – Євромайдану, Революції Гідності, російсько-української війни. Регіональне телебачення має стати потужним засобом масової комунікації, зміцнювати національно і морально-духовно інформаційний простір України;

набуло подальшого розвитку:

– дослідження тенденцій функціонування жанрів сучасного телевізійного мовлення, що характеризується застосуванням різних жанрів, яким притаманні модифікація та взаємовплив. На жанрову специфіку регіонального телебачення впливає формат із набором конкретних структурних елементів ефірного мовлення;

– вивчення історичних особливостей розвитку регіонального телебачення в Україні, для якого характерна певна циклічність. Система регіонального мовлення повноцінно запрацювала після проголошення відновленої незалежності України. Тоді було засновано більшість обласних державних телерадіомовних компаній, а також комерційних телестудій.

Практичне значення одержаних результатів визначається рекомендаціями, викладеними в дисертаційній роботі, щодо пріоритетних напрямів розвитку аналітично-публіцистичного телевізійного мовлення, яке забезпечує ефективну комунікацію та формування громадської думки.

Одержані результати дисертаційної роботи можуть бути використані:

– у науково-дослідній діяльності – для подальшого наукового дослідження комунікативних, правових, історико-політичних аспектів розвитку регіонального телебачення України;

– у практичній діяльності філій Національної суспільної телекомпанії України під час створення аналітично-публіцистичних програм на суспільно-політичну тематику. На сьогодні результати дослідження вже використовуються

під час виробництва програми «Сьогодні. Головне» в Тернопільській філії суспільного мовлення, зокрема впроваджено рекомендації щодо композиційної побудови програми, яка об'єднує інформаційне мовлення – новини та суспільно-політичну розмовну студію (довідка про впровадження філії АТ «Національна суспільна телекомпанія України» «Тернопільська регіональна дирекція» № 117-1-06/103 від 17 серпня 2020 р.);

– як рекомендації щодо стратегії розвитку регіональних телевізійних студій та виробництва прямого контенту на суспільно-політичну тематику (довідка про впровадження Першого інтернет-телебачення Тернопільщини «Медіатор» № 12 від 10 червня 2020 р.);

– при проведенні професійних тренінгів для журналістів, які працюють над підготовкою програм на суспільно-політичну тематику в регіональних телевізійних компаніях;

– у навчальному процесі – під час вивчення таких дисциплін: «Телевізійна журналістика», «Комунікаційні технології», «Проблематика ЗМІ», «Журналістська майстерність»; «Інформаційні жанри», «Аналітичні жанри», «Художньо-публіцистичні жанри», «Теорія та методика журналістської творчості», «Вступ до спеціальності», «Аудиторія електронних ЗМІ», а також інших навчальних дисциплін, передбачених навчальними планами спеціальності «Журналістика».

Особистий внесок здобувача полягає в комплексному дослідженні аналітично-публіцистичних програм регіонального телебачення України під час складних суспільно-політичних процесів – Євромайдану, Революції Гідності, антитерористичної операції, телевізійної реформи. Основні теоретичні положення й висновки, які характеризують новизну дослідження, отримані й сформульовані авторкою шляхом наукових розвідок і журналістської роботи на телебаченні. Наукові публікації з теми дисертації виконані самостійно.

Апробація результатів дисертації. Основні положення та результати дослідження були представлені на наукових конференціях: Міжнародній науково-практичній конференції «Стандарти журналістики та професійної освіти у період суспільних трансформацій» (до 60-річчя факультету журналістики Львівського університету)» (м. Львів, 2015 р.); Всеукраїнській науково-практичній конференції «Сучасний мас-медійний простір: реалії та перспективи розвитку» (м. Вінниця, 2016 р.); Звітній конференції факультету журналістики Львівського національного університету імені Івана Франка за 2016 рік (м. Львів, 2017 р.); Міжнародній науково-практичній конференції «Актуальні проблеми освіти та науки» (м. Будапешт, Угорщина, 2016 р.); Міжнародній науково-практичній інтернет-конференції «Українська мова та культура в сучасному гуманітарному часопросторі: аспекти формування комунікативної компетентності фахівця» (м. Ірпінь, 2017 р.).

Публікації. Основні результати дослідження викладено в 10 одноосібних друкованих працях, з них: 5 – статті в наукових фахових виданнях України,

1 – стаття в зарубіжному фаховому виданні, 1 – стаття в іншому виданні, 3 – матеріали конференцій.

Структура та обсяг дисертації Дисертаційна робота складається зі вступу, чотирьох розділів, висновків, списку використаних джерел (220 найменувань на 20 сторінках). Основний зміст роботи становить 200 сторінок.

ОСНОВНИЙ ЗМІСТ ДИСЕРТАЦІЇ

У **вступі** обґрунтовано актуальність і новизну теми, вказано на зв'язок роботи з науковими програмами, визначено об'єкт, предмет, хронологічні межі, мету і завдання, коротко описано теоретичну й емпіричну бази дослідження, зазначено використані методи, теоретичне і практичне значення одержаних результатів, особистий внесок здобувачки та апробацію результатів наукової роботи.

У **першому розділі** – *«Теоретико-методологічні засади вивчення та функціонування аналітично-публіцистичного телевізійного мовлення»* – викладено огляд літератури з питання телевізійного мовлення загалом та вироблення аналітично-публіцистичних програм зокрема. Проаналізовано стан наукової розробки проблеми серед дослідників соціальних комунікацій, визначено сукупність теоретичних і практичних методів, застосованих з метою досягнення поставлених у роботі цілей.

У **підрозділі 1.1** *«Аналітично-публіцистичне мовлення на телебаченні як об'єкт вивчення у працях українських та зарубіжних дослідників»* розглянуто наукові дослідження телевізійного мовлення на регіональному і центральному рівнях. Динаміка розвитку телевізійних процесів зацікавлювала багатьох українських і зарубіжних науковців, оскільки вже після виходу перших телевізійних програм стало зрозуміло, що телебачення – це потужний засіб впливу на громадську думку.

Специфіка телевізійного мовлення стала об'єктом вивчення Л. Болотової, Ю. Винокур, А. Капелюшного, В. Качкана, Ю. Кияшко, В. Лизанчука, М. Нагорняк, І. Пенчук, В. Смирнова, М. Стівенса. Діяльність регіонального телевізійного мовлення розглядали у своїх працях В. Бабенко, Ю. Винокур, В. Гоян, О. Гоян, Ю. Костюк, І. Мащенко, І. Пенчук, Т. Чепурняк. Визначено, що в регіонах України аудіовізуальні ЗМІ мають свої особливості, які склалися історично і залежать від місцевої культури та соціально-економічних факторів.

Інформаційно-змістові особливості програм на регіональному телебаченні України дослідила П. Дворянин. О. Білоус розглянула специфіку створення передач для дітей, а також визначила роль і місце регіонального телебачення в контексті формування національно-патріотичної свідомості у дітей. М. Стівенс окреслив специфіку телевізійного контенту, його відмінності від матеріалів інших ЗМІ. А. Яковець визначив завдання аналітично-

публіцистичних програм, а також проаналізував їхнє застосування на центральному рівні телебачення України. Відтак, праці українських та зарубіжних журналістикознавців стали науковим підґрунтям у дослідженні аналітично-публіцистичного мовлення на регіональному рівні в Україні під час складних суспільно-політичних процесів – Євромайдану, Революції Гідності, російсько-української війни.

У підрозділі 1.2 *«Методологічні засади та головні поняття у вивченні аналітично-публіцистичного мовлення регіонального телебачення»* проаналізовано терміни, які безпосередньо стосуються аналітично-публіцистичного мовлення, а також визначено його завдання і функції.

Серед виявлених дефініцій поняття «публіцистика», «робочими» вважаємо два трактування. У першому значенні «публіцистика» охоплює всі публічні виступи. Щодо вузького розуміння, то публіцистичною вважається лише частина журналістських виступів, у яких автор досліджує та узагальнює дійсність.

Аналітично-публіцистичне мовлення – це контент, в якому не лише розглядаються факти, а й аналізуються тенденції, представляються різні точки зору, думки, коментарі фахівців, залучається реакція аудиторії. Такі програми передбачають аргументований і збалансований аналіз подій.

Спеціальним методом у з'ясуванні характеристик аналітично-публіцистичних програм регіонального телебачення був контент-аналіз. Він допоміг встановити якісні показники, а також відстежити дотримання журналістських стандартів. Становлення регіональних телевізійних студій досліджено за допомогою порівняльно-історичного методу з позицій системного підходу. Поняття «система» є загальнометодологічним і визначається як сукупність взаємопов'язаних елементів, що утворюють певну цілісність. Розглядати регіональне телебачення України як систему дає підстави те, що їй притаманні такі ознаки: цілісність, структурованість, ієрархічність, взаємозалежність із зовнішнім середовищем.

У **другому розділі** – *«Телебачення України: від регіональних телестудій до комерційних телеканалів (історичний екскурс)»* – простежено зародження, розвиток і становлення системи телевізійного мовлення України.

Визначено, що телебачення України пройшло складний шлях від чорнобілих сюжетів до мовлення в цифровому форматі. Початок історії українського телебачення пов'язаний з ім'ям Бориса Грабовського, який у 1925 р. зробив першу телевізійну програму. І хоча цей винахід не впроваджувався у практику одразу через тодішню нерозвиненість електронної промисловості, він залишається визначальним в історії телебачення.

Загалом регулярне українське телевізійне мовлення розпочалося в п'ятдесятих роках. Зокрема, у 1952 р. в Києві запрацювала телевізійна студія, у 1956 р. – Харківська студія, через рік – Львівська. Творення власне українського телебачення відбулося після проголошення відновленої

незалежності України. Тоді почало активно розвиватися комерційне та державне телевізійне мовлення.

Новостворені телевізійні студії працювали в різних умовах. До прикладу, державні телерадіомовні компанії Житомира, Тернополя, Хмельницького, Херсону отримали від місцевої влади нові приміщення, а також матеріально-технічну базу. В інших областях становлення телерадіокомпаній відбувалося складніше. Система регіонального державного телебачення сформувалася до 1994 року, телерадіокомпанії запрацювали в усіх регіонах України.

Продукція регіонального телебачення близька місцевій аудиторії. Інформування про події в краї, постановка актуальних для місцевих жителів питань зробили регіональне телебачення впливовим та авторитетним.

Під час Євромайдану і Революції Гідності в Україні загострилася потреба в незалежному мовленні, яке ґрунтуватиметься на засадах правдивості та об'єктивності. 17 квітня 2014 р. Верховна Рада ухвалила Закон «Про суспільне телебачення і радіомовлення України», який передбачив правові основи для становлення суспільного мовлення. Наразі в регіонах України співіснують засоби масової інформації різних форм власності: приватні, комунальні, суспільне мовлення.

У **третьому розділі** – *«Аналітично-публіцистичне мовлення на регіональному державному телебаченні»* – акцентовано увагу на жанровій специфіці і тематиці програм регіонального державного мовлення в Україні. Досліджено мовностилістичні прийоми в передачах, запропоновано авторську концепцію створення аналітично-публіцистичних програм на регіональному телебаченні.

У *підрозділі 3.1 «Проблематика й жанровий аспект програм на регіональному телебаченні»* досліджено специфіку мовлення аудіовізуальних ЗМІ на регіональному рівні, а також розглянуто класичну диференціацію жанрів на інформаційні, аналітичні та художньо-публіцистичні за розподілом В. Здорогеги. Акцентовано на модифікації жанрових форм у телевізійному мовленні. Зосереджено увагу на формах аналітично-публіцистичного мовлення, зокрема досліджено їхнє використання в телевізійному ефірі на регіональному рівні. Проаналізовано конкретні приклади аналітично-публіцистичних програм, які вироблялися на регіональному телебаченні України. На телеканалі ТТБ протягом 2013–2014 рр. створювалася програма «Надія є», в якій публіцистичність виражалася за допомогою специфічних виражальних засобів, а також композиційних елементів. На прикладі конкретних життєвих історій її авторка розкривала важливі соціальні проблеми.

Охарактеризовано тематику програм регіонального телебачення впродовж 2010–2020 рр. Виявлено, що з 2010 до 2012 р. в ефірі ОДТРК переважали соціальні теми (16% власного контенту), економічні (14%), політичні (13%), освіта (10%), культура (8%). Під час Євромайдану та Революції Гідності частка програм політичної тематики на Тернопільському

телебаченні зростає до 25%. Тенденція продовжилася і під час реалізації телевізійної реформи, що відбувалася за принципом безперервності мовлення. Простежувалося збільшення інтересу регіонального телебачення до загальноукраїнських політичних тем.

У підрозділі 3.2 *«Концепція аналітично-публіцистичних програм і створення сценарію на телебаченні»* досліджено роботу знімальних груп під час виробництва телепередач, запропоновано авторську концепцію створення аналітично-публіцистичних програм, що об'єднують новини та суспільно-політичну розмовну студію: прямі включення, коментарі експертів, інтерв'ю з організаторами, учасниками подій та відповідальними особами.

Підготовка програми розпочинається з визначення ідеї та фокусу, її структури та інструментів для реалізації завдань (графіка, коментарі, сюжети). Літературною основою будь-якої телевізійної програми є сценарій – це орієнтир для роботи творчої групи. На телебаченні сценарій готують для того, щоб концепція програми була зрозумілою всій команді, яка задіяна в знімальному процесі.

Проаналізовано приклади авторських аналітично-публіцистичних передач на регіональному телебаченні України, виявлено типологічні ознаки аналітично-публіцистичного мовлення, серед яких – проблемність, гострота, дискусійність, експресивність, наявність аналізу. Запропоновано способи підвищення якості програм на регіональному рівні телебачення за допомогою застосування публіцистичних елементів, композиційних засобів, віртуальних студій, залучення реакції аудиторії.

Підрозділ 3.3 *«Мовностилістичні прийоми в телевізійних програмах»* пояснює специфіку використання вербально-візуальних засобів в аналітично-публіцистичному мовленні. Розглянуто найбільш типові мовні прийоми, які може використовувати журналіст в аналітично-публіцистичних програмах. На озброєнні у публіциста перебувають такі засоби впливу як гумор, іронія, образність. Важливо, щоб аналітично-публіцистичні програми були в міру емоційними, але не перевантаженими вербально-візуальними засобами.

Загалом використання мовних прийомів залежить від змісту, фактологічного матеріалу, мети, завдання виступу. Вагоме значення при цьому має відчуття міри та журналістська вправність. Обґрунтовано доцільність мовностилістичних засобів в аналітично-публіцистичних програмах регіонального телебачення, серед яких – антитези, риторичні запитання, підтекст, фразеологізми, метафори, епітети.

У **четвертому розділі** – *«Діяльність регіонального державного телебачення України в умовах інформаційно-психологічної війни та створення суспільного мовлення»* – досліджено роботу державного мовлення під час складних суспільно-політичних процесів – Євромайдану, Революції Гідності, антитерористичної операції України, а також російської інформаційно-психологічної війни. Акцентовано увагу на важливості діяльності

проукраїнських ЗМІ в період загострення інформаційної та військової агресії Росії проти України. Проаналізовано телевізійну реформу в Україні, яка характеризується реорганізацією державного мовлення в суспільне, що зосереджується на підвищенні якості програм та відстоюванні інтересів громадськості.

У підрозділі 4.1 *«Репрезентація України у світовому інформаційному просторі та роль регіонального телевізійного мовлення»* виявлено значення діяльності державних аудіовізуальних ЗМІ в інформаційному просторі країни та світу. Офіційну присутність України в міжнародному просторі забезпечувала ДТРК «Всесвітня служба «Українське телебачення і радіомовлення» (УТР). Міжнародне співробітництво в інформаційній сфері здійснювалося на підставі низки договорів. УТР мовило у 80 країнах світу. А сигнал телеканалу «Культура» приймали десятки країн світу у відкритому режимі.

Після Революції Гідності Україна почала репрезентувати себе як держава, в якій утверджується демократія і розвивається громадянське суспільство. Однак інформаційний простір країни залишався незахищеним, що небезпечно в умовах російської інформаційно-психологічної війни.

Виявлено, що інформаційна політика України характеризується різноспрямованістю, непослідовністю і непрозорістю в реалізації стратегічних планів. Серед пріоритетних завдань – створення потужної й конкурентоспроможної національної системи інформаційного виробництва, яка згуртуватиме громадян на ґрунті спільних цінностей. У реалізації цього завдання важливе значення має діяльність регіонального телевізійного мовлення, яке безпосередньо впливає на формування громадської думки жителів конкретного регіону.

У підрозділі 4.2 *«Інформаційна продукція обласних державних телерадіокомпаній України»* розкрито тематичну специфіку програм, які виготовлялися регіональними державними телеканалами.

Акцентовано увагу на виробленні аналітично-публіцистичних програм обласними державними телерадіокомпаніями. ОДТРК забезпечували населення України офіційною інформацією про діяльність органів державної влади, про важливі події та актуальні проблеми в країні. Жодна з комерційних телеорганізацій не виробляла такого великого обсягу соціально значущого програмного продукту, як державні телеканали.

Регіональне державне мовлення в Україні понад два десятки років залишалося впливовим суб'єктом інформаційного простору. Але в процесі діяльності система державних ТРК почала значно відставати від комерційних телеканалів за якістю програм. Серед причин – недостатнє фінансування та застаріла матеріально-технічна база. До того ж державний мовник набув провладного обличчя, висвітлюючи роботу місцевих чиновників. Відтак, у країні розпочалася телевізійна реформа. Потреба в її реалізації актуалізувалася після Революції Гідності. Хоча про створення суспільного мовлення йшлося і

раніше, конкретні кроки роздержавлення телерадіокомпаній розпочалися з 2015 р.

У підрозділі 4.3 *«Державне телебачення Тернопільської області як типовий приклад регіонального державного телевізійного мовлення»* досліджено контент Тернопільської телерадіокомпанії від моменту її заснування до реорганізації.

Виявлено, що Тернопільське регіональне телебачення – одне з наймолодших у державі. Якщо першу телевізійну трансляцію в Україні було зроблено ще 5 листопада 1951 р., то жителі Тернопільщини передачі місцевого виробництва побачили в листопаді 1991 р. Тоді регулярне мовлення розпочала місцева приватна телекомпанія TV-4. Державне телебачення в регіоні запрацювало ще пізніше – у квітні 1992 р. З перших днів творчо-технічна група Тернопільського обласного державного телебачення наполегливо та цілеспрямовано працювала задля створення якісного телевізійного продукту.

Охарактеризовано жанрово-тематичний аспект програм Тернопільського регіонального державного мовлення, діяльність якого ґрунтувалася на основних засадах, визначених Законом України «Про телебачення і радіомовлення», ліцензією Національної Ради України з питань телебачення та радіомовлення. Значна частина ефіру відводилася для оперативного інформування телеглядачів про суспільно-політичні події, реформування суспільства та економіки, висвітлювалася діяльність місцевих органів державної виконавчої влади. Журналісти вже наперед знали, якої інформаційної політики їм необхідно дотримуватись, адже тематика передач визначалася державним замовленням. Якість програм залежала від зусиль тележурналістів інформаційних і тематичних відділів, які кожного дня забезпечували аудиторію свіжою інформацією про політичне, економічне, культурне та спортивне життя регіону.

У підрозділі 4.4 *«Роль регіонального державного телебачення України в умовах інформаційно-психологічної війни Росії проти України»* охарактеризовано роботу регіонального телебачення в умовах російської інформаційно-психологічної війни проти України, яка триває вже понад два десятки років. Країна-агресор у маніпулятивній пропаганді використовує засоби масової інформації, намагається впливати на свідомість громадськості за допомогою книжок і фільмів. Спотворену інформацію про Україну російські масмедіа поширюють у світі. Для України проблема загострюється через незахищений інформаційний простір, який залишається вразливим до зовнішніх впливів. Акцентовано увагу на міфах про Україну, які Росія поширює у ЗМІ. Також досліджено реакції українських ЗМІ, зокрема регіонального телебачення, на вигадки пропагандистської машини країни-агресора. Виявлено, що регіональне телебачення часто залишало поза увагою агресію Росії. Зокрема, тернопільські телеканали не відреагували на вигадки російських ЗМІ щодо «небезпечних» бандерівців, міфи про ополченців і «Правий сектор». В ефірі місцевого телебачення популярні теми волонтерської допомоги, бойових

дій на Східній Україні, натомість нехтуються питання інформаційно-психологічного наступу Російської Федерації.

Запропоновано методи боротьби в умовах інформаційно-психологічної війни, які полягають у захисті інформаційного простору, розвінчуванні міфів країни-агресора, створенні якісного контенту, а також здобутті довіри аудиторії.

У підрозділі 4.5 «Суспільне мовлення: результати телевізійної реформи в Україні» проаналізовано процес перетворення державного мовлення на суспільне, яке гарантує неупереджене якісне інформування населення про події і явища дійсності в інтересах громадян України.

Виявлено фактори, які ускладнюють проведення телевізійної реформи в Україні. Зокрема, до кінця не вирішеним залишається питання фінансування суспільного мовника. Нині законодавство передбачає державну підтримку, не виключається рекламна діяльність. Ускладнює ситуацію із становленням суспільного мовлення економічна нестабільність в Україні.

Визначено динаміку показників якості контенту регіонального телебачення в результаті проведення телевізійної реформи. Встановлено майже стовідсоткове дотримання стандартів точності, оперативності, збалансованості, проте виявлено порушення стандартів повноти інформації (10%) та відокремлення фактів від коментарів (4%).

Виявлено також недостатній рівень матеріально-технічної бази регіональних філій суспільного мовлення, що позначається на якості інформаційної продукції. Втім, рейтинговість програм зумовлює, насамперед, інтелектуально-професійна компетентність редакторських груп. Регіональне телебачення має враховувати всі складові професійності, щоб готувати передачі високого рівня.

ВИСНОВКИ

У дисертації обґрунтовано комплексний підхід до аналітично-публіцистичного мовлення на регіональному телебаченні в Україні. Вперше зроблено спробу проаналізувати аналітично-публіцистичні програми регіонального телебачення під час важливих для України суспільно-політичних процесів – Євромайдану, Революції Гідності, телевізійної реформи, а також російської інформаційно-психологічної війни.

На підставі проведеного дослідження, відповідно до мети і завдань, можемо зробити такі висновки:

1. Аналіз наукових праць і телевізійного контенту дає підстави стверджувати, що аналітично-публіцистичні програми допомагають жителям конкретного регіону орієнтуватися в круговерті подій, розуміти суспільно-політичну ситуацію, розраховувати на представлення їхніх інтересів. Відтак, регіональне телебачення України залишається впливовим суб'єктом в

інформаційному просторі, оскільки докладно інформує про місцеві події, явища, проблеми, формуючи образ регіону та громадську думку.

Виявлено, що ефір регіонального телебачення заповнений переважно інформаційно-розважальними програмами, а частка якісної аналітики та публіцистики з кожним роком зменшується. Телевізійники намагаються дотримуватися стандартів інформаційного мовлення, до яких належать правдивість, оперативність, точність, об'єктивність, баланс думок і поглядів, відокремлення фактів від коментарів. Втім, аналіз програм регіонального телебачення України спонукає осмислювати стандарти журналістської роботи конструктивно.

2. Аналіз історії українського телебачення засвідчив, що для його розвитку характерна певна циклічність. Воно пройшло складний шлях від чорно-білих сюжетів до мовлення в цифровому форматі. Спроби впровадження телебачення в Україні розпочалися наприкінці тридцятих років. Перервала його розвиток Друга світова війна. Упродовж 50-х і 60-х років почали відкриватися телевізійні центри в різних областях України, які відразу ставали засобами ідеологізації. Перші студії копіювали матеріали газет і радіо, не враховуючи телевізійної специфіки.

Наступний цикл у розвитку телебачення розпочався після проголошення відновленої незалежності України. Тоді повноцінно запрацювала система державного мовлення. Було засновано більшість обласних державних телерадіомовних компаній. Також у 90-х роках почали масово утворюватися комерційні телестудії на регіональному рівні.

Система регіонального державного мовлення діяла в Україні більше двадцяти років. Втім, рейтингові, складні у виробництві проекти переважно створювалися на приватних телеканалах. Натомість державне телебачення перетворилося на майданчик для піару влади. Відтак, в Україні загострилася потреба в діяльності незалежного мовлення, яке, насамперед, представлятиме інтереси громадян, об'єктивно висвітлюватиме суспільно-політичну ситуацію, сприятиме утвердженню демократії, популяризуватиме духовно-моральні цінності та відстоюватиме ідею державності.

3. Організаційні та правові аспекти, які зумовлюють діяльність регіонального телебачення, передбачені Держкомтелерадіо і Національною радою України з питань телебачення і радіомовлення, а також іншими юридичними, економічними і технологічними нормами. Зокрема, діяльність регіонального телевізійного мовлення регулюється Законами України «Про телебачення та радіомовлення», «Про інформацію», «Про Суспільне телебачення і радіомовлення України».

У 2014 р. був прийнятий Закон України «Про Суспільне телебачення та радіомовлення України». Відтак, наприкінці 2015 р. державні телерадіокомпанії України як юридичні особи припинили свою діяльність і розпочалася робота щодо створення Національної суспільної телерадіокомпанії. Телевізійна

реформа в Україні реалізовувалася за принципом безперервності мовлення. 7 квітня 2015 р. було ухвалено зміни до прийнятого в 2014 р. Закону «Про Суспільне телебачення і радіомовлення України», а також презентовано новий логотип і програмну сітку Суспільного мовлення. 19 січня 2017 р. було створено юридичну особу ПАТ «Національна суспільна телерадіокомпанія України»; цього ж дня запрацювала і Наглядова рада компанії. Отже, в Україні Суспільне мовлення, яке представлене в усіх регіонах, отримало всі необхідні законодавчі умови для свого розвитку.

4. Визначено, що типологічними ознаками аналітично-публіцистичних програм є проблемність, гострота, дискусійність, видовищність, наявність аналізу, експресивність, зрозумілість, збалансованість, динамічність, виразність композиції. Тематика таких програм охоплює всі сфери життя суспільства: економіку, освіту, культуру, соціальну сферу тощо. Мовлення регіонального телебачення характеризується застосуванням різних жанрів, яким притаманні модифікація та взаємовплив.

Виявлено, що аналітично-публіцистичні програми складні у виробництві та потребують значних зусиль творчої і технічної груп. Боротьба за увагу глядачів вимагала впровадження нового інформаційно-розважального жанру – інфотейнменту. В ефірі регіонального державного телебачення протягом 2010–2015 рр. практикувалися аналітично-публіцистичні програми на рівні 15–18%, решту денного ефіру займала продукція інформаційного та інформаційно-розважального характеру.

На жанрову специфіку регіонального державного телебачення впливав, насамперед, формат, що характеризується незмінним набором структурних елементів ефірного мовлення. Аналітично-публіцистичні програми склалися з різних блоків: інтерв'ю з експертом, сюжети, інфографіка, зв'язок із аудиторією. Композиція змінювалася залежно від концепції передачі.

5. За допомогою контент-аналізу з'ясовано характеристики аналітично-публіцистичних програм регіонального державного телебачення України на прикладах Тернопільської ОДТРК. Такі програми мають вигляд аргументованого та збалансованого коментування подій і фактів. Їх було проаналізовано в контексті рейтинговості, емоційного впливу, видовищності, зображальної естетики, залучення до участі глядачів.

На Тернопільському державному телебаченні типологічні ознаки аналітично-публіцистичного мовлення виявлено в таких програмах: «Що робити?», «На часі», «Зона ризику», «Армія нескорених». Найбільш рейтинговою, за результатами дослідження телеканалу, була програма «Що робити?». Її цікавість зумовлена тематичною гостротою, компетентними спікерами, наявністю зображально-виражальних засобів, професійною роботою ведучого та редакторської групи.

Аналітично-публіцистичне мовлення Тернопільського телебачення в 2010 р. доповнив тижневик «Панорама подій». Окремі епізоди в еволюції цього

проекту наближали його до авторської телепубліцистики, але згодом він став розширеним випуском новин із подовженими оглядовими сюжетами.

6. За допомогою контент-аналізу виявлено, що якість інформаційної продукції регіонального телебачення в результаті реформи підвищилася. Журналісти охоплюють широкий спектр тем, відтак глядач залишається поінформованим щодо поточних подій у регіоні, а також резонансних новин у країні, хоча в більшості програм регіональних філій помітна сфокусованість саме на житті обласного центру.

Під час контент-аналізу матеріалів сайту «Суспільне мовлення» протягом січня – грудня 2019 року встановлено, що регіональні журналісти найбільш ретельно дотримувалися стандарту точності, оперативності, збалансованості, але порушували стандарти повноти інформації (10%) та відокремлення фактів від коментарів (4%).

У суспільно-політичних програмах, які залишаються ключовими на регіональному рівні суспільного телебачення України, аналізуються важливі події та проблеми. Серед інструментів, які використовуються при створенні програм, – коментарі експертів, сюжети, комплексна інфографіка, бліцопитування. За кількістю переглядів встановлено, що такі програми зацікавлюють телеглядачів. Втім, їх необхідно робити високоякісними. Зокрема, суспільно-політичні програми повинні бути спрямовані на формування регіонального і загальноукраїнського патріотизму.

7. Виявлено, що в період Євромайдану та Революції Гідності інформаційно-психологічний наступ Російської Федерації на Україну посилювався. Використовуючи ЗМІ, країна-агресор маніпулює громадською думкою, насаджує власну ідеологію та розпалює ворожнечу. Російські ЗМІ намагаються дискредитувати українську армію, поширюючи різні вигадки в ефірі власних телеканалів про «небезпечних» бандерівців і «знущання» над російськомовними.

Визначено, що в умовах російської інформаційно-психологічної війни журналісти регіонального телебачення не мають морального, соціального права бути нейтральними, індиферентними ретрансляторами фактів, подій, явищ. Кожен повинен розуміти, що інформація – це зброя. Журналіст має відчувати відповідальність за те, який контент подає, що створює, до чого закликає в телеетері. Адже від того, якими смисловими маркерами насичений телевізійний матеріал, залежить міць українських інформаційно-психологічних bastionів. Отже, суспільне мовлення має стати потужним засобом масової комунікації, покликання якого – зміцнити національно і морально-духовно інформаційний простір України.

СПИСОК ОПУБЛІКОВАНИХ ПРАЦЬ ЗА ТЕМОЮ ДИСЕРТАЦІЇ

Публікації, що висвітлюють основні наукові результати дисертації

*Статті в наукових фахових виданнях України та у виданнях,
включених до міжнародних наукометричних баз*

1. Путькалець Л. Взаємодія регіонального державного телебачення та місцевої влади в Україні. *Вісник Львівського університету. Серія: Теле- та радіожурналістика*. 2013. Вип. 12. С. 212–218.
2. Путькалець Л. Роль державних телерадіокомпаній у формуванні інформаційного простору регіону. *Вісник Львівського університету. Серія: Теле- та радіожурналістика*. 2015. Вип. 14. С. 82–86.
3. Путькалець Л. Концепція аналітично-публіцистичних телевізійних програм. *Вісник Львівського університету. Серія: Теле- та радіожурналістика*. 2016. Вип. 11. С. 245–251.
4. Путькалець Л. Роль регіонального державного телебачення України під час інформаційної війни. *Вісник Львівського університету. Серія: Теле- та радіожурналістика*. 2016. Вип. 15. С. 213–218.
5. Путькалець Л. Журналістські стандарти у мовленні новостворених філій НТКУ. *Вісник Львівського університету. Серія: Теле- та радіожурналістика*. 2017. Вип. 16. С. 209–214.

Стаття в зарубіжному фаховому виданні

6. Путькалець Л. Жанрова специфіка програм на регіональному телебаченні України. *Science and Education a New Dimension. Humanities and Social Sciences*. 2016. № 13. S. 66–71.

Стаття в іншому виданні

7. Путькалець Л. Регіональне телебачення України: на шляху від державного до суспільного мовлення. *Збірник статей Харківського науково-інформаційного центру «Знання». Серія: Соціальні комунікації*. 2016. Вип. 13. С. 148–152.

Публікації, що додатково відображають наукові результати дисертації та засвідчують обов'язкову апробацію матеріалів дисертації

Матеріали конференцій

8. Путькалець Л. Суспільне телебачення України: очікування громадськості та об'єктивні реалії. *Сучасний мас-медійний простір: реалії та перспективи розвитку* : матеріали II Всеукр. наук.-практ. конф. (м. Вінниця, 12–13 жовтня 2016 р.). Вінниця, 2016. С. 150–155.

9. Путькалець Л. *Форми відображення дійсності у сучасних аудіовізуальних засобах масової інформації. Збірник матеріалів міжнародної науково-практичної інтернет-конференції за 2017 рік* (м. Ірпінь, 2017 р.). Ірпінь, 2017. С. 192–198.

10. Путькалець Л. Проблематика і жанровий аспект програм на регіональному телебаченні України. *Соціальні комунікації: інструменти, технологія і практика* : матеріали Всеукр. наук.-практ. конф. (м. Запоріжжя, 10–11 березня 2017 р.). Запоріжжя, 2017. С. 25–30.

АНОТАЦІЯ

Путькалець Л. А. Аналітично-публіцистичні програми регіонального телебачення України. – Кваліфікаційна наукова праця на правах рукопису.

Дисертація на здобуття наукового ступеня кандидата наук із соціальних комунікацій за спеціальністю 27.00.04 – теорія та історія журналістики. Класичний приватний університет, Запоріжжя, 2020.

У дисертації комплексно досліджено тенденції розвитку аналітично-публіцистичного мовлення на регіональному рівні телебачення України. Вперше проаналізовано жанрово-тематичний аспект програм державного телебачення під час складних суспільно-політичних процесів – Євромайдану, Революції Гідності, антитерористичної операції. Вивчено вплив цих процесів на специфіку мовлення державних аудіовізуальних ЗМІ. Досліджено проведення телевізійної реформи в Україні, а також її вплив на виробництво інформаційної продукції.

Доведено, що державне мовлення в Україні упродовж свого існування залежало від діючої влади. Значну частину ефіру відводили для інформування громадськості про роботу представників влади різних рівнів. Необхідність телевізійної реформи загострилася під час Євромайдану та Революції Гідності, оскільки чимало фактів про ці події на державному телебаченні замовчували. Досліджено діяльність державного телебачення під час реорганізації, яка здійснювалася за принципом безперервності мовлення.

Ключові слова: телебачення, аналітично-публіцистична програма, інформаційна війна, суспільне мовлення, жанр, вербально-візуальні засоби, інформаційна продукція, журналістські стандарти.

АННОТАЦИЯ

Путькалец Л. А. Аналитико-публицистические программы регионального государственного телевидения. – Квалификационная научная работа на правах рукописи.

Диссертация на соискание научной степени кандидата наук из социальных коммуникаций по специальности 27.00.04 – теория и история журналистики. Классический приватный университет, Запорожье, 2020.

В диссертации комплексно исследовано развитие аналитико-публицистического вещания на региональном уровне телевидения Украины. Впервые проанализировано жанрово-тематический аспект программ государственного телевидения во время сложных общественно-политических процессов – Евромайдана, Революции Достоинства, антитеррористической операции. Изучено влияние этих процессов на специфику аудиовизуальных СМИ. Исследовано проведение телевизионной реформы в Украине, а также ее влияние на процесс производства информационной продукции.

Доказано, что государственное телевидение в Украине все время своего существования зависело от действующей власти. Значительную часть эфира выделяли для информирования общественности о деятельности представителей власти разных уровней. Было обнаружено неспособность государственного телевидения отстаивать интересы общественности во время Евромайдана и Революции Достоинства. Ведь в начале акций протеста немало фактов замалчивалось. Исследована деятельность государственного телевидения во время реорганизации, которая осуществлялась по принципу непрерывности вещания.

Ключевые слова: телевидение, аналитико-публицистическая программа, информационная война, общественное вещание, жанр, вербально-визуальные средства, информационная продукция, журналистские стандарты.

SUMMARY

Putkalets L. A. Analytical programmes of regional television. – Qualifying scientific work on the rights of manuscript.

The dissertation on gaining a scientific degree of Candidate in Social Communications, Speciality 27.00.04 – Theory and History of journalism. – Classic Private University, Zaporizhzhia, 2020.

The dissertation explores the tendencies of development of analytical speech on the regional level of Ukrainian television. The genre-thematic aspect of state television programmes has been analyzed for the first time during the complicated socio-political processes: EuroMaydan, Revolution of Dignity, anti-terrorist operation. The influence of these processes on the broadcasting specifics of state audiovisual mass media is explored. Realization of TV reform in Ukraine is investigated, as well as its influence on the production process of information products.

State broadcasting in Ukraine during its existence has been proved to be depended on the ruling authorities. A significant part of the broadcast is allocated to inform the public about the work of government officials of different levels. It is found out the inability of state television to defend the public interests during the EuroMaidan and Revolution of Dignity. Indeed, at the beginning of the protest, a lot of facts were kept silent. Then the need for television reform had become urgent,

which consisted in reorganizing the state broadcasting into the public, based on the principles of truthfulness and objectivity, public interests would become a top priority. It is determined that the quality of state TV programmes in Ukraine considerably inferior to information products of private TV channels. This has become another important reason for reform.

The activities of state television during the reorganization are investigated which are carried out on the principle of continuity of broadcasting. The attention is paid to the genre-thematic aspect of regional state television programmes in the process of reorganization.

The development of the process of commercialization is studied, which is also essential for audiovisual media of state origin. The methods of advertising on public and private TV channels are examined. The influence of commercial processes on creation of information products of television is explored.

The television activities of the regional and central levels are considered in the conditions of information warfare against Ukraine, led by Russia. The importance of work of the mass media with the state position is determined. Attention is focused on the thematic aspect of regional television programmes during Russian information attacks.

Regional level TV programmes are investigated on the observance of journalistic standards. Violations of journalistic principles are found out in some television programmes. Personal concept for the creation of analytical programmes on television has been offered.

The experience of European countries in the development of an independent broadcaster is explored and the direction of development of public broadcasting in Ukraine is suggested, the concept of which involves the production of high-quality news and socio-political programmes of analytical-journalistic genres. Analysis of scientific works shows that the conceptual principles of regional television, an autonomous system of national television broadcast help residents of a particular region to be aware of the cycle of events, understand the socio-political situation, count on the presentation of their interests. Therefore, the regional television of Ukraine remains an influential subject in the information space, as it informs in detail about local events, phenomena, problems, forming the image of the region and public opinion.

As it is investigated, the broadcast regional television is filled with informational and entertainment programs, the amount of qualitative analytics at the regional level is decreasing every year. In Ukrainian regional television specialists try to follow the standards of informational broadcasting, which include truthfulness, efficiency, accuracy, objectivity, balance of opinions and views, separation the facts from comments. However, the analysis of regional television programs in Ukraine encourages us to understand constructively the standards of journalistic.

A specific feature of regional television broadcasting is the format that consists of both the compositional and semantic tasks of the practical activities of editorial

offices and journalists as well. It is determined that partial mixing of formats is typical for regional television.

Regional television broadcasting is characterized by the use of different genres, they are also characterized by modification and interaction. The topics of the programs include all spheres of society: economy, education, culture, social sphere, etc. The content of regional state television programs before the start of the television reform depended on the state order; ODTRK used to receive a specific list of topics for broadcasting. In general, it informed viewers about the activities of the authorities. During its existence, the state television produced enough children's programs, a significant part of the air was devoted to historical and socio-economic issues. However, the analysis of broadcasting showed its homogeneity: the programs had lack of local coloring and creativity; they are characterized by monotony, reporting; a large number of repetitions; low image quality.

The priority of the Public Television is a fundamentally different approach to the production of analytical-journalistic programs. If earlier regional TV and radio companies were forced to fulfill the state order, now Public Television requires programs which primarily represent the interests of the audience. The audience expects high-quality content from the newly created broadcaster. Thus, Public Television is designed to be a source for social harmony and national unity. It is determined that among the main principles of Public Television it can be mentioned independence from any authorities; orientation of program policy to protection of interests of citizens of the country; truthfulness; objectivity; balance and impartiality of the information component; high level of analytical-journalistic materials.

Key words: television, analytical programme, information warfare, public broadcasting, genre, verbal-visual means, information products, journalistic standards.

ПУТЬКАЛЕЦЬ ЛЮДМИЛА АНАТОЛІЇВНА

**АНАЛІТИЧНО-ПУБЛІЦИСТИЧНІ ПРОГРАМИ
РЕГІОНАЛЬНОГО ТЕЛЕБАЧЕННЯ УКРАЇНИ**

27.00.04 – теорія та історія журналістики

АВТОРЕФЕРАТ

дисертації на здобуття наукового ступеня
кандидата наук із соціальних комунікацій

Підписано до друку 17.11.2020

Формат 60×84/16. Папір офсетний. Друк різнографний. Гарнітура Times.
Умовн.-друк. арк. 0,9. Обл.-вид. арк. 0,9. Тираж 150 пр. Зам. № 43-2020/21АБ.

Видавець та виготовлювач
Класичний приватний університет
69002, м. Запоріжжя, вул. Жуковського, 70Б

Свідоцтво суб'єкта видавничої справи
серія ДК, № 3321 від 25.11.2008